

... vaak meer ge-
Zijn onfeilbaar
er. De Afschel-
ag, het V.U. jubi-
herinnering. En
le vaders der
antie" vaak ver-
ne tevredenheid
l, wij heden als
waard". Toen
kend kerkbederf
- misschien op
dden gedroomd.
eders, die niet
het Evangelie
n binnengegaan,
ook niet de
en te slachten.
l.
leden?
loten in wie we
ock, een Kuyper,
aan heeft, toen
eggevoerd werd
Babels rivieren.
ven terug zette.
er nog, toen ze
ng waren terug-
ledeën.
an roem valsch
en Israël niets
kend en Israël
pen. En als het
in de dagen
RE, dan belijdt
RE: „Abraham
niet". Het heeft
jdt, dat het nu
aan Israël, den
in het hart ge-
ns bederf is zoó
s, „wederom tot
in den valschen
ed verhanderen.
bed van Israël
de bondswraak
loet Gij ons van
zij ons hart, dat
is dit gebed zijn
zonde en ellende
oordeelen ver-
n HEERE, dat
het den HEERE
lf is reeds een
kent het daarin
el dwalen doet.
nde stráft door
En nu ik dat
l gaat verzitten
len oorlog en de
urne ontkennen.
is. Maar er is
nmaal erger is.
aar komt. Geen
en geen raam-
s een geestelijk
kerken en blos-
terblindng. Dan
angezicht als ze
Christenen als
n. Dan kunnen
vinden. Ze zijn
st meer vreezen

Daarin grijpt Israël de belofte: „Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot zonen en dochteren zijn". Een belofte, die voor ons zooveel dieper en rijker is dan voor het volk in Jesaja's dagen. Want wij hebben het aangezicht van onzen Vader mogen aanschouwen in Christus Jezus. En aan Gods rechterhand zit onze Middelaar, Die gezegd heeft: „Ik vaar op tot Mijn Vader en tot uw Vader, tot uw God en mijn God". Die belofte is de eenige grond van ons gebed. Zij is het eenige, dat ons is gebleven.

We zijn — dat is tenminste te hopen voor ons — alles kwijt geworden. Arm en beroofd, van valschen roem op menschen beroofd, zijn we uit onzen roes ontwaakt. God de HEERE heeft ons in het gebeuren van de laatste jaren — ik denk daarbij niet alleen aan het kerkelijk gebeuren — weer op het nulpunt gebracht. Daar staan we. Beschaamd toch? In onze dwaasheden betrapt. Ontdekt. Maar wat ons bleef is de belofte. De belofte van het Vaderschap Gods over ons in Christus. De belofte der aanneeming tot kinderen. Die staat vast. Want hoe dwaas we ook gedaan hebben, hoe we ook als gemeenschap dwaalden, hoe ook in ons kerkewerk de vreeze des HEEREN schaarsch was geworden, hoe ook de HEERE naar récht ons kastijdde, toen Hij ons die belofte deed wist Hij wel wie we waren! Uit genade nam Hij ons aan. Tot genade nam Hij ons aan. Om ons genadig te zijn. Onze zonden ons niet toerekende. En nu gaan we in het licht dier belofte ook het verleden weer geloóvng zien. Het is in dat verleden niet Abraham, niet Israël, nu zijn niet de Vaders, nu is alleen de God der Vaders, de HEERE groot: vanouds af is Verlosser Uw naam. En op die trouwe belofte van God, op Zijn schuldvergevende genade alleen steunend, vragen we met de woorden van dat oude Engelsche kerklied:

O God, die droeg ons voorgelacht in tegenspoed en kruis;
Wees ons een gids in storm en nacht en eeuwig ons tehuis.

4. Zóó gaan we bidden. Om vernieuwing van Gods verbond. „Keer weder om Uwer knechten wil, de stammen Uws erfdeels.

Heere, wees niet meer boos! Doe weer wel bij ons naar Uw welbehagen. Keer weder, HEERE!"

Doe het omdat we toch Uw knechten zijn, door U aangenomen. Doe het over héél Uw volk, over Uw gansche Christelijke kerk, de stammen Uws erfdeels.

We spitsen dat gebed vanavond toe op de Theologische Hoogeschool der Gereformeerde Kerken in Nederland. De School, dat wetenschappelijk bedrijf, kan — aan de kerk verbonden of niet, — het jongste verleden heeft het getoond, een vloek worden voor Gods kerk. Een strik zoodra de wetenschap zich den profetenmantel omhangt in Gods kerk. De School, dat wetenschappelijk bedrijf, kan ook, wanneer Professoren en studenten in Gods leerschool gaan en leerjongeren van Christus blijven ook in studeerkamer en collegezaal de kerk tot rijken zegen zijn. Om dien zegen voor School en Kerken bidden wij. Dat de HEERE de School stelle tot zegen van Zijn Kerk. Geen secteschooltje, het tweede in „het gat Kampen" mag ze zijn, maar school van Christus' heilige algemeene Christelijke kerk. School van de Una Sancta die buigt voor het woord alleen! En ze zal het zijn als de HEERE, die machtig is ook professoren en studenten voor struikelen te bewaren en onstraffelijk te stellen voor Zijn heerlijkheid in vreugde, bij haar is. Vermenigvuldge zich voor haar het gebed.

Afgelegd hebbend allen valschen roem. Afbeeldend de wraak des HEEREN. Aanrijpend de beloften Gods. Smeekend om Verbondsvernieuwing.

Keer weder HEERE!
Veni Creator Spiritus!
Herschepper, Geest, bezoek Uw Kerk met al het heil van Christus' werk! Amen. V.

1) Hierbij geven we den tekst der predikatie gehouden door Ds G. Visee (Kampen) aan den vooravond van den Theologische-Hoogeschool-dag. Redactie.

wilde liften, een bus zag naderen, De Reformatie in de hand gegeven hield, en meteen zomaar Kampen werd binnengebracht? Of van de vijf curatoren op drie stoelen? Van de weleerwaarden op kisten en preekstoeltrapjes? Van den man, dien ik twee uur lang met den mond wijd open zeer intelligent zag luisteren? Van de geestige toespraken bij de overhandiging der cadeaux, waarbij de anders om mogelijke misverstanden nog al gevaarlijke humor er in ging als koek? Zal ik vertellen van de collecten, die meer dan 5.000,- opbrachten, terwijl, als in de middagvergadering van de Broerkerk ook gecollecteerd zou geweest zijn, het bedrag gezien de opbrengst der gelijktijdige samenkomst in de Nieuwe Kerk ver over de f 6.000,- zou hebben beloopt? Zal ik verhalen van de 4000 gulden, die Mevrouw Koenekoop aanbod, na slechts drie maanden arbeid voor steun aan de bibliotheek door bonnetjes? Van de eveneens prachtige gift van den Wachterbond ook voor de bibliotheek? het prachtige Goudsche aardewerk, door ds Koenekoop gepresenteerd? Van het zeldzaam mooie glaswerk uit Leerdam, door burgemeester Hanemaayer aangeboden, waarbij een prachtige schaal, dragende naam en zinspreuk der School (de Grieksche letters uit Rom. 10 : 8 „eggus sou to rhema estin", nabij u is het Woord? Alsmede een kostbare vaas, met de oudhollandsche spreuk, die ook kerkelijk dogma is: Vryheyt en is voor geen gelt te koop? Een vaas zoals er maar drie op de wereld zijn: één in het paleis van Hare Majesteit, één in de schatkamer van Winston Churchill, en de derde in onze kleine professorenkamer nu, straks misschien in de groote? Van de Zwolsche gave? Van de Haarlemsche? Van de sonore staande klok, geschenk van de classis Hardenberg, zooals de elektrische, met verlichting, door Haarlem is bekostigd? Van de Kamper kamer, d.w.z. de meubilering, o zoo mooi, van de kleine professorenkamer, totaal bekostigd door de Kamper gemeente? Van het karpel, geschonken door een broeder uit Apeldoorn, en een tweede, geschenk van een afwezigen broeder? Van de elektrische klok uit Den Bosch? Van de boeken en het bureau uit Zeist? Of van die prachtige Rijsburgers, die met een auto vol bloemen kwamen aangewierd, den nacht hebben doorgewerkt, in de aula een bloemstuk toevoerende uit ik weet niet hoeveel duizend bloemtes, dat precies en nog eens precies den adelaar nabootste, die aan den kop van ons blad staat en daaronder de spreuk: Die uwe jeugd vernieuwt als eens arends?

Ik weet geen eind, want ik weet geen begin. Ik zou ook moeten vertellen van die schilderijen, die boeken, en nog eens boeken, dien statenbijbel, de fauteuils, die in antocht zijn, en al die andere grotere en kleinere geschenken, die aan dezen dag voorafgegaan zijn of er nog op volgen zullen.

De kerk heeft een goede maag, dat is de sneer van Mefisto in den Faust van Goethe. Maar hier zeggen we dat niet. Mefisto denkt aan een hiërarchisch ontworpen „leerende" kerk, die de goederen van de „hoorende" opslokt. Wij zien in dit alles GEMEENSCHAP der heiligen.

En dat maakt ons zoo gelukkig op dergelijke dagen. Een studeerkamer is in Kampens regendagen — Werumeus Buning schrijft, dat Pluto in Kampen woont — wel eens eenzaam. Maar als ik aan dezen dag terug denk, dan sta ik weer midden in de getuigen.

Ik was zeer onvolledig in de geschenkenkatalogus: niemand worde boos op den auteur van een in den trein geschreven artikel. Allen gelooven dat ons Kamper hart overvloeit van lof en dank. K. S.

THEOLOGISCHE HOOGESCHOOL.

Voor het eerst zijn sedert de vorige opgave ingeschreven 41 studenten, van wie 18 voor de eerste maal (of wederom) en 23 voor doctorale studie. Gerecenseerd zijn de bullen van 67 studenten. Het aantal is dus: 108 studenten. K. S.

WIE IS DE EIGENAAR?

Op den Theol. H. Schooldag heeft een br. (vermoedelijk uit Zuidhorn) in de Nieuwe Kerk een zakbijbel laten liggen.

Wil die broeder zijn naam en adres even melden? G. van der Leeden, Da Costastraat 8b, Schiedam.

ONS HANDBOEK.

De heer I. Boersma, administrateur der Geref. Kerk te Groningen, Jacobijnnerstraat 20 (telefoon 29223), te Groningen, welke kerk was aangewezen als archiefbewarende kerk, deed ons toekomen een eerste wijziging en aanvulling van ons kerkelijk handboek 1946. De heer Boersma verzoekt, hem omgaand eventueele nieuwe wijzigingen en aanvullingen te berichten, en ook bij verdere of nieuwe vrijmakingen hem hiervan mededeeling te doen.

De nieuwe gegevens zijn verwerkt. Nieuwe vrijmakingen sinds verschijning van ons Handboek '46 zijn vermeld; betreffende: Aalten, Alteveer, Arnhem, Beverwijk, De Bildt, Oude Bildzyl, Blija, Brouwershaven, Buursum, Delfzijl, Dokkum, Dussen, Eestrum, Emmeloord, Emmeroompascuum, Enkhuisen, Garrelsweer, Gees, Gramsbergen, Haaksbergen, Halfweg, Den Ham, Haulerwijk, Den Helder, Hoofddorp, Hoorn, Katwijk a. d. Rijn, Koudum, De Krim, Leiderdorp, Lemele(rveld), Mariëenberg, Marum, Mildam, Mole-

naarsgraaf, Brandwijk, Montfoort, Nigtevecht, Nunspeet, Nijmegen, Oegstgeest, Putten, Roosendaal, Santpoort, Schoonrewoerd, Sellingen, Siegerswoude, Smilde, Oost- en West Souburg, Tiel, Ureterp, Venlo, Vrijhoeve-Capelle, Wolfheze, Zaltbommel, Zutphen.

Nadien zijn weer nieuwe namen te noemen geweest. Gelukkig blijft de reformatie doorwerken. Let op de aanvangen van Scheiding en Doleantie, en zie op de uitkomst. En richt weer op de trage knieën en maakt rechte paden voor uw voet. K. S.

DE „VACATURE-SCHILDER".

Volgens ons bestaat er geen vacature-Schilder, maar zijn er alleen vacatures-Ridderbos, -den Hartogh, -Dijk. Want alleen laatst genoemden zijn veranderd, en de school, waaraan zij doceeren is een andere geworden, sedert de kerken, die hen benoemden, veranderd zijn.

Volgens synodocratische redeneering evenwel is er zeer stellig een vacature-Schilder. De man heet revolutionair, heeft zich volgens synodocratische visie niet gehouden aan het onderteekeningformulier, is van Gods Woord afgegaan, heeft de gereformeerde belijdenis en de K. O. prijsgegeven, en zoo heeft hij nog ettelijke andere élatante ondeugden, weshalve hij, na een trommelvuur, hem zelf alleen van hooren-zeggen bekend, doch tegen hem in het sterfjaar van „De Heraut" in dit blad, en in besloten vergaderingen, tweemaal onzaliger gedachtenis, geopend, in den Naam van den Koning der kerk verwijderd is van kathedre en kansel, 't Was „tucht" van een (beweerde) ambtelijke vergadering!

Nu heeft — hetgeen ook volkomen in de lijn der te verwachten synodale handelingen lag — dr H. N. Ridderbos pas openlijk geschreven, dat het agendum der Zwolsche synode van hem en de zijnen óók bevatte het punt: voorziening in de vacature-Schilder. Desondanks meldden dezer dagen de bladen, dat gezegde vergadering had besloten, voornamelijk in die vacature niemand te benoemen. De bestaande regeling, waarbij de nieuw benoemde „zesde hoogleraar" (het kon nu ineens wél zoover komen) plus dr K. Dijk den inboedel van Schilder onder elkaar verdeelden, zal blijven bestaan. Hoewel beiden bezwaard zijn. Bezwaard? ja zeker. Want zij mógen vandaag doen, wat Schilder niet mocht doen: iets leeren, dat niet heeltemaal in overeenstemming is, en zelfs heeltemaal niet in overeenstemming is met de formule: voor wedergeboren houden. Het moet hun ettelijke uren van nachtrust gekost hebben, dat zij werden opgescheept met het lugebere werk van iemand „vervangen", die ambtelijk gedood is omdat hij zag aankomen wat sindsdien ook geschied is: dat de kerk niet meer binden zou aan die formule, en die o p t j i d, d.w.z. toen deze heeren zoover nog niet waren, begrepen en gezegd heeft (en ook daarnaar gehandeld heeft), dat gezegde formule als menschenwoord, volgens art. 7 der belijdenis, niet de eere van Gods Woord hebben mocht. Hoe zullen zij bezwaard zijn..... Maar intusschen gaan ze met hun vervangingsarbeid door, den menschen meer gehoorzamende dan Gode.

Men vraagt zich onder óns af, wat dit niet-benoemen van een man in de beweerde „vacature-Schilder" te beteekenen heeft.

Sommigen zeggen: „een wolkje als eens mans hand". Men verstaat de beeldspraak. Zij meenen: het zou wel eens kunnen beteekenen, dat men het plaatsje voor den man-in-kwestie nog open houdt (synodocratisch gesproken). Zou het uitstellen van een benoeming — zoo vragen zij zich af — niet kunnen zijn een teeken, dat men nog den weg voor „her-eeniging" openhoudt?

In harten lezen doen we liever niet. Het sticht niet, en — we zijn gewaarschuwd. Daarom zeggen we niet: het is zoo; en ook niet: het is niet zoo.

Wij gaan niet verder dan een waarschuwing: wees voorzichtig, en houd de feiten voor oogen. De feiten zijn, dat het óók een camouflage-beweging kan zijn, want zulke bewegingen zijn helaas niet nieuw. Niet alle synode-leden doorzien zoiets; de eigenlijke leiders wél.

Hetgeen bovenbedoelde onderstelling niet begunstigt is o.a. het aperte feit, dat het hierboven gesignaleerde trommelvuur tegen K. S. nóg steeds gaande is. Zeg mij, wat uw vrienden beweren, en ik zal zeggen, wat gij hun hebt voorgepreekt. Zeg mij, wat voor nonsens de amerikaansche bladen over K. S. schrijven en ik zal u zeggen, wat de synodocratische leiders hun hebben voorgepreveeld. Wie de amerikaansche bladen over K. S. leest, is van één ding overtuigd: de amsterdamsche heeren maakten hem swarter dan een moorman, en geven daarin heusch geen blijk van verzoeningsgezindheid. Ieder mag terugkomen, behalve eenige menschen onder wie K. S. Wij voor ons kijken al die nonsens eens geduldig aan en moeten — ook nu — van Amerika „terug-concludereen" op Amsterdam, d.w.z. op de eigenlijke synodale leiding.

Daarom: nog eens: speculeer niet. Ook nu niet.

Ga alleen maar heel gewoon Gods gang, d.i. maak u vrij van zondige besluiten, en voeg u wederom bij hen, die ten onrechte uitgeworpen zijn.

Want als men op gissingen aangewezen blijft — motivering van het Zwolsche besluit bleef in de

HEERE zijt onze
f Uw Naam".